

Autorisation til paa Notarens Ansvar at udføre Notarialforretninger. — Justitsministeren er bemyndiget til at træffe Bestemmelse om, i hvilket Omfang der paa Notarialkontoret maa udføres andre Forretninger end egentlige Notarialforretninger, samt til at foretage saadanne Ændringer i eller Tilføjelser til Instruksen for Notarius publicus i København af 28. August 1829, jfr. Bekendtgørelse af 15. Maj 1871, som findes paakrævede. Vedkommende Minister bemyndiges til at give nærmere Forskrifter om den fremtidige Oppebørsel af Retsafgifter og Kontrollen hermed og træffe Bestemmelse om Størrelsen af den Sikkerhed for de betrøede Oppebørsler, der vil være at stille af Notaren og Undernotarerne.

Notarius publicus i København har hidtil været sportelønnet, saaledes at han til Gengæld skal afholde Udgifterne til Lønninger af Kontorpersonalet og til Kontorhold i det hele. I 1870, da Embedet blev ledigt ved Embedsmandens Død, blev Spørgsmaalet rejst om en Omordning af Notarialvæsenet. Det blev imidlertid — under Hensyn til den allerede da „forestaaende Procesreform“ — bestemt, at Embedet indtil videre skulde besættes ved Konstitution, hvorhos det bestemtes, at Notarius af sine Indtægter skulde lønne 2 eller eventuelt flere Fuldmægtige (Undernotarer), der efter Notarius' Forslag af Justitsministeriet autoriseredes til paa hans An- og Tilsvaret at udføre Notarialforretninger. De 2 Undernotarer lønnes paa den Maade, at der tilstaaes dem hver en Fjerdedel af Sportelindtægten, eller at alle Udgifter ere dragne fra. — I den nu sidst vedtagne Lov om Rettens Pleje bestemmes det, at Ordningen af Notarialvæsenet i København vil være at træffe ved særlig Lov. Det er altsaa dette, der nu er sket. Notarius faar kongelig Udnævnelse og fast Gage, Undernotarerne ligeledes, ligesom de sidste herefter skulle handle paa eget Ansvar.

Saa vel i Sportelreglementets § 144 som i Instruksen af 1829 forudsættes det, at Notarius er berettiget til ved Siden af de egentlige Notarialforretninger at udføre andre i Forbindelse med hans Embede staaende Forretninger for Publikum, saasom Oversættelser og Forfattelse af Fuldmagter og Testamenter. I Praksis har Notarius' Medvirkning foruden til Oversættelser navnlig været benyttet til Forberedelse af Lodtrækninger og Kassation af Værdipapirer for Banker og lignende. Notarembedets Indtægt af disse Forretninger har for Tiaaret 1899—1908 gennemsnitlig udgjort ca. 7,500 Kr. aarlig. Denne for Publikum bekvemme Ordning bibeholdes; dog faar Justits-